

[Kim Behnke]

administrationen og har ansvaret for det, der foregår, end ikke vil give Folketinget de oplysninger, der er nødvendige. Man står tilbage med det store spørgsmål: Hvorfor er det så vigtigt for regeringen at tilbageholde oplysninger om forholdene på Færøerne? Er det, fordi man kunne lukke munden på Fremskridtspartiet én gang for alle, hvis de oplysninger blev fremlagt? Næh, det er nok nærmere, fordi forholdene på Færøerne er så alvorlige i øjeblikket, at reaktionen i den danske opinion og den danske befolkning ville være afsky over for det Folketing, der har siddet med ryggen til, og over for de embedsmænd i Statsministeriet, der har modtaget efterretningerne uden at reagere på dem.

Hr. Jørgen Estrup rejser et andet spørgsmål, nemlig hvorfor Fremskridtspartiet vil skælde ud på den private sektor på Færøerne, og om Fremskridtspartiet ikke er tilhænger af den frie markedsøkonomi. Jo, men markedsøkonomien på Færøerne har aldrig været fri. Den har været offentligt kontrolleret og offentligt styret, og der har været et kolossalt offentligt engagement. Alt muligt, lige fra vandværker til luftfartsselskaber, er jo subsidieret med offentlige midler, både danske og færøske skatteyderpenge, og derfor er det komplet irrelevant at tage en diskussion om, hvorvidt der har været frie markedsforhold på Færøerne. Det er mange år siden, der har været det, hvis det nogen sinde har været tilfældet.

Jeg glæder mig over, at hr. Breckmann er begyndt at tage konstruktiv del i debatten. Der var en periode, hvor hr. Breckmann tog det som en personlig fornærmelse, at Fremskridtspartiet var så kritiske over for forholdene på Færøerne, men især i dag har jeg glædet mig over, at hr. Breckmann har deltaget i debatten ud fra sit naturlige ideologiske ståsted, nemlig i en kritik af den uansvarlige, socialistiske styring, der har været på Færøerne. Det er det punkt, kritikken skal rettes imod, men så sandelig ikke mod Fremskridtspartiet, fordi Fremskridtspartiet tager debatten op i Danmark.

Det har været diskuteret meget at ordinere medicin, men uden at være læge eller specielt medicinsk sagkyndig forekommer det mig alligevel, at hvis man skal ordinere medicin, må det være vigtigt at få foretaget en diagnose først og få fastslået: Hvad fejler patienten? I overført betydning har et hold læger – nemlig

Den Internationale Monetære Fond – besøgt Færøerne for at undersøge forholdene og vurdere, hvilken diagnose der skulle stilles. Man stillede diagnosen på daværende tidspunkt, og man udskrev også recepten, som lød på en markant reduktion af den offentlige sektor, omfattende privatiseringer, besparelser og en række skatteforhøjelser.

Men hvad skete der med den rapport? Jo, der sad en svag borgerlig regering, som ikke turde stille disse krav over for Færøerne, og efterfølgende fik vi en stærk socialistisk regering, som af ideologiske grunde ikke ville være bekendt at stille kravene. Men hvorfor skulle man overhovedet invitere specialisterne fra IMF til at gennemgå økonomien på Færøerne, når man så bort fra det, de anbefalede? Nu har tingene jo udviklet sig, så rapporten er forældet, både økonomisk og forudsætningsmæssigt; men en del af den diagnose, som IMF stillede, er stadig korrekt, nemlig at den offentlige sektor er alt for stor på Færøerne, og at det er mange års uduelig politisk ledelse af Færøerne, der har resulteret i, at vi er nået dertil, hvor vi er i dag.

Og derfor vil Fremskridtspartiet kun være med til at bevilge lån eller penge i det hele taget til Færøerne, hvis vi kan starte med at få stillet diagnosen og finde ud af, hvad der er galt. Hvis vi helt i flæng med 3-4 måneders mellemrum udsteder nye garantierklæringer og nye lånebeviser, kommer vi ingen vegne. Det ville være det samme, som hvis man tog en patient, der er totalt smadret i et trafikuheld, og startede med at sætte et plaster på hans finger og derefter et på storetåen for at se, om det ikke hjælper. Nej, vi må have stillet den samlede diagnose. Når vi har gjort det, kender Fremskridtspartiet også sin plads, og så skal vi gerne være med til en reorganisering af den færøske økonomi. Men vi afventer stadig den korrekte diagnose.

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Hr. Kim Behnke glædede sig over, at jeg havde fundet mit naturlige, borgerlige ståsted i debatten om Færøerne. Jeg vil nu påstå, at mit ståsted har været ganske konstant; det har i hvert fald ikke skortet på bebrejdelser fra venstre side af salen, måske fordi mit ståsted meget ofte har været lidt for markant til højre.